

Arrestnummer C1334 / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 897
Datum van uitspraak 15 maart 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2023/PGG/1955 2023/VJ11/890

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/1955 - 2023/VJ11/890

Not.nr. OU.66.L3.005666/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (RRN
van Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

namelijk door aarde en steenpuin te hebben opgeslagen,

op een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
in eigendom toebehorend aan de _____ met
maatschappelijke zetel te _____ ondernemingsnummer _____

te _____ in de periode van 1 december 2018 tot en met 6 december 2018
door _____

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

B aanmerkelijk wijzigen van reliëf van bodem zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk (omschrijving misdrijf).

(art. 4.2.1., 4°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

namelijk door het perceel te hebben opgehoogd met aarde en steenpuin,

op een perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
in eigendom toebehorend aan _____ met
maatschappelijke zetel te _____ ondernemingsnummer _____

te in de periode van 1 december 2018 tot en met 6 december 2018
door

herhaling wanbedrijf op wanbedrijf

met de omstandigheid dat de beklaagde het misdrijf heeft gepleegd sedert hij veroordeeld werd bij vonnis of arrest in kracht van gewijsde gegaan op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

(art. 56 lid 1 en 2 Strafwetboek)

namelijk door het arrest van het hof van beroep te Gent van 17/12/2015 tot een gevangenisstraf van achttien maanden met uitstel voor negen maanden wegens feiten van mensenhandel, valsheid in geschriften en stedenbouw.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, O12e kamer, besliste bij vonnis van 13 juni 2023 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Verbetert de dagvaarding in die zin dat waar staat :

*... op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan met
maatschappelijke zetel te ondernemingsnummer*

moet staan:

*... op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan
met maatschappelijke zetel te ondernemingsnummer*

*Veroordeelt voor de hierboven verbeterde en bewezen verklaarde telastleggingen A en B samen, in staat van herhaling, tot een **gevangenisstraf van 1 jaar en tot een geldboete van 40.000 euro**, zijnde 5.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.*

*Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijfsbijstand van 24 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 58,24 euro.

Veroordeelt hem tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, tot op heden in het geheel begroot op 368,54 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als in eigendom toebehorend aan met maatschappelijke zetel te ondernemingsnummer door het verwijderen van de gestorte materialen naar een daartoe erkende verwerker of bestemde stortplaats en door het herstellen van het oorspronkelijke maaiveld.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **3 maanden** vanaf het definitief worden van dit vonnis.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 5 juli 2023 door de beklaagde
- 6 juli 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 7 december 2023 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 2 februari 2024.

De beklaagde heeft tijdig geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 2 februari 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2. De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 13 juni 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagde duidde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven aan over de procedure (schending rechten van verdediging doordat de rechtbank in eerste aanleg uitspraak deed op de zitting waarop de beklaagde nog stukken neerlegde), de schuld, de straf en de herstellvordering.

Het openbaar ministerie duidde een nauwkeurige grief aan over de strafmaat.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De dagvaarding werd op 11 mei 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te met toepassing van 6.3.1, § 6, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De strafvordering is ontvankelijk.

4. Dat de rechten van de verdediging voor de eerste rechter zouden geschonden zijn, is zonder relevantie en blijft zonder gevolgen voor de beoordeling door het hof. Gelet op de devolutieve werking van de ingestelde beroepen en vervolgens de grieven, heeft het hof de zaak in zijn geheel opnieuw behandeld. De beklaagde voert niet aan dat er voor de eerste rechter sprake was van een onherstelbare schending van zijn rechten, waardoor het uitoefenen van deze rechten voor het hof ook onmogelijk zou zijn geworden. Het hof stelt vast dat de beklaagde de mogelijkheid had om schriftelijk standpunt in te nemen, stukken neer te leggen en over alle elementen tegenspraak te voeren zodat zijn rechten van verdediging niet geschonden zijn.

5. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

"4. Op 6 december 2018 ontvangt de dienst Omgeving van een klacht betreffende het illegaal storten van grond op het perceel en verzocht de politie prioritair over te gaan tot verbalisering en stillegging van de werken.

Dezelfde dag stelde de politie vast dat op het terrein niemand aanwezig is. Achter een industrieel gebouw lagen hopen grond en puin.

De beklaagde bleek aan het werk te zijn op een werf aan vanwaar volle vrachtwagen naar de plaats van de overtreding reden om daar te storten.

De politie legde een stakingsbevel op.

Gedurende 2 jaar trachtte de beklaagde een regularisatievergunning te bekomen. Telkens was zijn dossier onvolledig.

Op 6 juli 2020 weigerde het gemeentebestuur de vergunning. De beklaagde werd aangemaand tot herstel tegen 1 december 2020. Ook werd aangemaand de grond te verwijderen. Zij stelden de beklaagde in gebreke.

Op 5 februari 2021 maande de burgemeester de beklaagde een laatste maal aan om de illegaal gestorte grond zo spoedig mogelijk weg te halen.

Op 26 mei 2021 werd vastgesteld dat de gestorte hopen, die 4 tot 5 meter hoog waren (3.000 tot 4.000 m³), nog steeds ter plaatse lagen en begroeid waren (stuk 83).

5. Op 30 maart 2019 verklaarde de beklaagde:

'Er was een mondelinge afspraak met de eigenaar van het perceel dat het perceel door de eenmanszaak zetel op mijn adres, en waarvan ik zaakvoerder ben mocht gebruiken om gronden er tijdelijk te stockeren.

Op het perceel zou later een parking door mijn firma warden aangelegd.

Hiervoor werd een bouwaanvraag ingediend te door en waarbij de eigenaar van deze ook ondertekende.

De ophoging op het perceel is nog niet gebeurd, het betreft stockering.

Het is de bedoeling zodra de bouwaanvraag werd goedgekeurd dat de grond maximaal 1,20 m achteraan zou worden opgehoogd,

In de bouwaanvraag staat ook vermeld dat de overtollige grond zal worden verwijderd.

Er werd geen architect aangesteld vanwege de vrijstelling.

De werken werden uitgevoerd door

Er werd geen vergunning in het begin aangevraagd daar eerst het perceel werd gebruikt als tijdelijke stockering. Ik deed een werfmelding voor de stockering (3.000 à 4.000 m³) via de aan ik betaalde aan de som van 350 euro om de melding te registreren.'

6. Op 7 oktober 2020 legde volgende verklaring af:

'Ik ben de verantwoordelijke van de firma _____ gelegen in _____
 Binnen het bedrijf ben ik de verantwoordelijke voor het aanvragen, opvolgen en naleven van vergunningen.
 Betreffende het tijdelijk stockeren van grond op het perceel gelegen in _____ kadastraal nr. _____ kan ik u meedelen dat ik de eigenaar ben van dat perceel.
 In dec 2018 is _____ bij mij gekomen met de vraag dat hij een plaats zocht om tijdelijk wat grond te stockeren (geen grote hoeveelheid, een paar camions). Hij wist dat ik een braakliggend stuk grond (weide) had.
 Ter compensatie zou hij de weide als parking nivelleren. Ik heb daar mondeling mijn toestemming voor gegeven. Ik was ter goeder trouw en schrok van de hoeveel aarde die hij daar gedumpt had. Dit was helemaal niet de bedoeling. Dit was in de periode dat de zaak dicht was en ik bij gevolg ook niet aanwezig was.
 Ik vermoed dat het transport hiervan meestal 's nachts gebeurde. Nadien vernam ik dan van _____ dat hij geen vergunning zou hebben voor het vervoeren van aarde.
 Ik heb pas in januari 2019 vernomen van één van mijn mensen - bij het heropenen van de zaak - dat het om een immense hoeveelheid grond ging.
 De aarde kwam van de verbouwingswerken van het vroegere postgebouw.
 Ik heb dan contact gezocht met _____ met de vraag om dat onmiddellijk in orde te brengen en de grond te verwijderen. Hij meldde me dat hij hiertoe geen omgevingsvergunning meer had.
 Het is pas na de tussenkomst van de politie dat bleek dat _____ geen vergunning had om grond te vervoeren.
 Ik heb dan hulp gevraagd aan de dienst omgeving van _____ Daar kreeg ik als antwoord dat ik de eigenaar was _____ en dat ik het probleem dus diende op te lossen.
 Op mijn vraag heeft de dienst omgeving van _____ mij dan nog een brief gestuurd 17/12/2020 (want ik ben eigenaar) om deze dan aan _____ over te maken om wat druk te zetten teneinde de grond weg te halen. Ik heb dan _____ aangetekend in gebreke gesteld dd 29/12/2020. In deze brief stond dat _____ tijd had tot 01/03/2021 om de situatie te regulariseren. Dit stond ook zo vermeld in de brief die ik van _____ gekregen heb.
 In feite ben ik ook slachtoffer geworden want in plaats van meer plaats te krijgen heb ik minder plaats. Ondertussen heb ik zelfs extra stockagegebouwen moeten huren voor het opslaan van caravans. Dit kost mij 2650 euro per maand vanaf 01/05/2020 en 1685 euro per maand vanaf 20/11/2019.
 Ik was er mij niet van bewust dat het om illegaal gestorte aarde ging.
 _____ heeft mij meermaals beloofd de aarde weg te halen maar heeft zijn woord nooit gehouden.
 Had ik dat geweten, zou ik nooit mijn toestemming gegeven hebben. ik handelde ter goeder trouw.'

6.1 Terecht heeft de eerste rechter de dagvaarding verbeterd. Het hof bevestigt die verbetering.

6.2 Uit de stukken van de beklaagde blijkt dat hij op 12 november 2018 als onderaannemer grondwerken uitvoerde op de _____ waar een ondergrondse parking werd aangelegd. Zijn vennootschap moest de grond uitgraven en afvoeren. Volgens de overeenkomst werden de werken uitgevoerd tussen 14 november en 6 december 2018. De

beklaagde legt vrachtbrieven voor waaruit blijkt dat zijn vennootschap die grond daar ook effectief afvoerde. Hij voegt ook een (moeilijk leesbare) melding van tijdelijke opslag van grond op locatie _____ gedateerd op 30 november 2018. Verder blijkt uit zijn stukken dat op 6 december 2018 nog twee andere processen-verbaal tegen hem zijn opgesteld wegens het uitvoeren van een reliëfwijziging (opslag van grond) op twee andere terreinen, waaraan blijkens een bericht van 5 september 2019 geen verder gevolg gegeven werd.

De beklaagde benadrukt dat de eigenaar van het perceel in _____ hem toestemming verleende om er tijdelijk grond te stockeren en dat die hem verzekerde dat daarvoor geen vergunning nodig was. Dit is niet wat de eigenaar of de beklaagde zelf aan de politie verklaarden. De beklaagde verklaarde toen dat er geen vergunning werd aangevraagd omdat het perceel slechts als tijdelijke opslag werd gebruikt. De eigenaar verklaarde enkel dat hij toestemming gaf om de grond tijdelijk op te slaan. Uit het stuk 10 van de beklaagde blijkt dat hij een ander deel van de grond stortte op een akker aan _____ waar de gemeente tussenkwam omdat dit overstromingsgebied was. Hij verplaatste de grond vervolgens naar een hoger gelegen akker in _____ waar er volgens hem geen overstromingsrisico bestond. Ook daar kwam de gemeente tussen waarna hij de grond verplaatste naar _____. De beklaagde verklaarde toen dat de wetgeving vaag was en dat het slechts om een stockage van een kleine hoeveelheid ging (10 à 15 vrachtwagens).

6.3 Er is een vergunning vereist om grond vermengd met steenpuin op een terrein te stockeren met het oog op gebruik voor grondnivellering (artikel 4.2.1., 5°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). Krachtens artikel 4.2.1, 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag niemand zonder voorafgaande vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt. De bij de wet vereiste omvang van de reliëfwijziging betreft geen louter kwantitatief criterium en heeft geen betrekking op een welbepaalde of bepaalbare hoogte, diepte, oppervlakte, dikte of aanvoer van materie, vanaf waar het misdrijf zou zijn aangetoond. De omvang van de wijziging moet worden beoordeeld rekening houdend met de impact van de werken op het gebied. De wetsbepaling is van toepassing wanneer de bestaande toestand zodanig werd gewijzigd dat daaruit aanzienlijke en blijvende schade voortvloeit voor het milieu en de aard en de functie van de grond daardoor wordt gewijzigd.

Het staat vast dat de hopen grond met steenpuin het uitzicht en de functie van het perceel in _____ veranderden, wat een aanmerkelijke reliëfwijziging inhield. De grond vermengd met steenpuin werd gestort om het terrein te nivelleren als parking. Zelfs als de nivellering vergunbaar zou zijn, staat vast dat ze niet is vergund. Ook in de huidige toestand leiden de hopen grond tot een aanmerkelijke reliëfwijziging die de aard en de functie van de grond wijzigt. Die hopen zijn wel degelijk zichtbaar zonder het terrein te betreden en dus visueel storend (stuk 3 van het strafdossier). Bovendien zorgen ze ervoor

dat geen nuttig gebruik van het perceel mogelijk is en doen ze afbreuk aan het natuurlijk milieu en aan de bestemming van het perceel.

6.4 De te last gelegde misdrijven vereisen enkel (algemeen) opzet als moreel element. De beklaagde liet wetens en willens grond vermengd met steenpuin storten zonder vergunning, dit is bewust en met kennis van zaken en zonder dat rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid enigszins aannemelijk wordt gemaakt. Dat de beklaagde de handelingen te goeder trouw meldde aan [redacted] en in de overtuiging verkeerde dat grondstockage in overeenstemming was met het ruimtelijk uitvoeringsplan, ontsloeg hem niet van de verplichting om de wet na te leven en voorafgaandelijk een vergunning aan te vragen. Goede trouw, die overigens niet wordt aangetoond en ook niet te controleren valt, neemt het moreel element van de misdrijven niet weg.

De beklaagde maakt onoverwinnelijke dwaling niet enigszins aannemelijk. Dat de eigenaar van de grond zou gezegd hebben dat er voor deze handelingen geen vergunning nodig was of dat de beklaagde zelf in die foutieve overtuiging verkeerde, leidt niet tot onoverwinnelijke dwaling. De beklaagde was een aannemer die grondwerken uitvoerde. Hij wist of behoorde te weten dat het stockeren van de gronden vergunningsplichtig was en mocht niet zonder meer voortgaan op de beweerde gezegdes van de grondeigenaar. Dat ook de eigenaar van de grond een vergunning kon gevraagd hebben, doet geen afbreuk aan de eigen verantwoordelijkheid van de beklaagde. Zelfs als hij erop rekende dat de eigenaar een vergunning had aangevraagd, staat vast dat hij daar als aannemer naar moest informeren. Door de gronden met steenpuin te storten zonder een vergunning aan te vragen of zich ervan te vergewissen dat de eigenaar over een vergunning beschikte, maakte de beklaagde zich schuldig aan de feiten van de telastleggingen A en B.

Ook de verzwarende omstandigheid dat hij die feiten pleegde als aannemer bij de uitoefening van zijn beroep (artikel 6.2.1, lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) is bewezen.

7. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A en B met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar één straf oplegt (artikel 65, lid 1 Strafwetboek).

[redacted] is [redacted] jaar oud. Hij was tot voor kort aangehouden om andere redenen, maar stond op het ogenblik van de behandeling van de zaak onder elektronisch toezicht. Hij zou nu vast werk hebben als arbeider.

Deze beklaagde voerde met zijn vennootschap graafwerken uit in het centrum van [redacted]. Hij bedacht met het oog op kostenbesparing creatieve maar illegale oplossingen voor de grondafvoer. Hij stockeerde de grond en het steenpuin onder meer op een perceel in de [redacted] waar hij met de eigenaar had afgesproken om de weide als parking te nivelleren. Voor de opslag was geen vergunning, en ook de later ingediende vergunningsaanvraag voor grondnivellering met het oog op de oprichting van een magazijn

werd geweigerd. Door de vervuilde gronden te storten op het perceel in genereerde de beklaagde een aanzienlijk vermogensvoordeel, vermits hij die grond niet naar een verwerker of afvoerplaats moest afvoeren. Hij ontweek op die manier ook de kosten die gepaard gaan met 'grondverzet'. De bewezen feiten getuigen van een misprijzen voor het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. De beklaagde had enkel oog voor zijn eigen financiële belangen en handelde met het oog op gemakkelijk geldgewin.

De beklaagde heeft een bijzonder ongunstig strafrechtelijk verleden. Zijn strafblad vermeldt niet minder dan 46 voorgaande veroordelingen, waaronder verkeersovertredingen, mensenhandel, milieumisdrijven en faillissementsmisdrijven. Als gevolg van zijn definitieve veroordeling bij arrest van 17 december 2015 tot een gevangenisstraf van achttien maanden en een geldboete wegens onder meer mensenhandel en stedenbouwkundige inbreuken bevindt hij zich in staat van wettelijke herhaling. Hij komt niet meer in aanmerking voor een straf met gewoon uitstel. Het is duidelijk dat de beklaagde kampt met een manifeste normvervaging.

Al deze gegevens samen rechtvaardigen de hierna bepaalde effectieve geldboete, die noodzakelijk is als maatschappelijke reactie om de normen en waarden van de samenleving te herbevestigen én om de beklaagde ertoe aan te zetten de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening voortaan wel strikt na te leven. Een nog mildere straf zou deze beklaagde het gevoel geven dat de maatschappij niet zwaar tilt aan dergelijke inbreuken en zou geen enkel ontradend effect hebben.

Nu de bewezen verklaarde misdrijven werden gepleegd na 31 december 2016, verhoogt het hof de geldboete met 70 deciem.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is een voldoende stimulans voor de beklaagde om de geldboete te betalen.

8. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die

geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Overeenkomstig artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

9. De stedenbouwkundige inspecteur van [redacted] vorderde het herstel in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de verwijdering van alle gestorte materialen naar een erkende verwerker of bestemde stortplaats en het herstellen van het oorspronkelijk maaiveld, binnen de drie maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per kalenderdag vertraging.

De Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering verleende op 15 september 2021 positief advies.

9.1 Artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt:

“Naast de straf beveelt de rechtbank, ambtshalve of op vordering van een bevoegde overheid, een meerwaarde te betalen en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken. Dat gebeurt, met inachtneming van de volgende rangorde:

1° als het gevolg van het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, het betalen van een meerwaarde;

2° als dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;

3° in de andere gevallen, de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik.

Voor de diverse onderdelen van eenzelfde misdrijf kunnen verschillende herstelmaatregelen gecombineerd worden, bevolen volgens de rangorde, vermeld in het eerste lid. Het bevolen herstel dekt steeds de volledige illegaliteit ter plaatse, ook al werd die mee veroorzaakt door stedenbouwkundige misdrijven of inbreuken die niet bij de rechter aanhangig zijn.”

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 Grondwet, krachtens hetwelk de rechter geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechter dient de herstellenvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald moet het hof nagaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het hof oordeelt niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel.

Het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel er toe strekt deze plaatselijke ordening te herstellen. Het is dus niet zo dat bij een niet-regulariseerbare overtreding van de bestemmingsvoorschriften het herstel in de oorspronkelijke toestand steeds moet worden bevolen, ongeacht de impact van de constructie op de plaatselijke ordening.

Overeenkomstig artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), moet de rechter nagaan of de herstellvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Hij moet de vordering die gebaseerd is op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

De rangorde van de te bevelen herstelmaatregelen in artikel 6.3.1, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 3°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening toont aan dat de omvang van de schade aan de plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel.

In beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing: het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de *in concreto* vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die dit voor de betrokkenen meebrengt. De concrete vaststelling dat de gevolgen van het misdrijf kennelijk niet verenigbaar zijn met een goede ruimtelijke ordening volstaat om het eventueel te bevelen herstel naar recht te verantwoorden.

9.2 Dat het stallen van caravans met oog op verkoop een toegelaten bestemming is voor het perceel en de stad dit weigert wegens een conflict met de eigenaar van dat perceel is naast de kwestie. Vast staat dat de stad de vergunning weigerde en dat hier geen beroep is tegen aangetekend. Bijgevolg is de huidige toestand onvergund. De herstellvordering is niet gebaseerd op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die onredelijk is.

overwoog in de herstellvordering onder meer het volgende: *‘Het aanbrengen van een aanzienlijke hoeveelheid grond, waardoor het reliëf aanmerkelijk komt te wijzigen (3.000 tot 4.000 kubieke meter) is onmogelijk te rijmen met deze stedenbouwkundige voorschriften dewelke slechts een reliëfwijziging toelaten voor zover deze noodzakelijk is voor de realisatie van de bestemming. (...) Door het storten van grond, vermengd met steenafval, is het uitzicht van het terrein gewijzigd en wordt op het perceel, door een gebruik als een opslagplaats voor uitgegraven aarde maar ook anorganisch afval en materiaal (te weten vermengde steenpartikels blijkens het beschikbaar fotomateriaal – zie supra), waar de geviseerde reliëfwijziging is doorgevoerd, afbreuk gedaan aan het natuurlijk milieu op en aan de bestemming van het perceel. (...) Hieruit volgt dat noch het betalen van een meerwaarde of het uitvoeren van aanpassingswerken, de goede ruimtelijke ordening op het terrein*

zouden kunnen herstellen en het herstel van het terrein in de vorige toestand dient te worden opgelegd.'

De herstellvordering is ook intern en extern wettig. Het gevorderde herstel is evenredig aan de concreet vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en is redelijk in vergelijking tot de last die dit voor de beklagde meebrengt.

Omdat de beklagde in het verleden talmde om tot integraal herstel over te gaan, heeft de eerste rechter terecht een dwangsom opgelegd bij niet naleving van het bevel tot herstel. Het bedrag van de dwangsom per dag dat na het in kracht van gewijsde gaan van het arrest en na het verlopen van de hersteltermijn geen gevolg wordt gegeven aan het opgelegde herstel, moet voldoende hoog zijn om de beklagde aan te zetten tot vrijwillig herstel. Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit in dit geval de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, wat nodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou veroorzaken.

Dat de beklagde geen eigenaar is van het perceel waarop de stedenbouwkundige overtreding rust, belet niet dat hem een dwangsom wordt opgelegd. De schadebeperkingsplicht waar de beklagde in conclusies en stukken naar verwijst, is niet van toepassing op de herstellvordering.

Het hof kent de beklagde een langere hersteltermijn toe dan de eerste rechter deed (twaalf maanden), omdat de hopen aarde niet op zijn eigen terrein liggen en het zich toegang nemen tot het perceel om de grond te verwijderen enige tijd in beslag kan nemen. De overige door de eerste rechter uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklagde om effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklagde al kon overgaan tot het herstel conform de verleende vergunning en de ruime termijn die hem al is verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

10. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de overige burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor het overige **als volgt:**

op strafgebied:

verbetert de dagvaarding als volgt:

waar staat:

... op een perceel gelegen te		kadastraal gekend als
	in eigendom toebehorend aan	met
maatschappelijke zetel te		ondernemingsnummer

moet staan:

... op een perceel gelegen te		kadastraal gekend als
	in eigendom toebehorend aan	
met maatschappelijke zetel te		ondernemingsnummer

verklaart de beklaagde **schuldig** aan de feiten van de telastleggingen A en B;

stelt de staat van wettelijke herhaling vast;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen feiten samen tot een geldboete van **5.000 euro**, met deciem en gebracht op 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 368,54 euro in eerste aanleg en 88,00 euro in beroep;

Herstelvordering

beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** met betrekking tot het perceel gelegen te kadastraal gekend als in eigendom toebehorend aan met maatschappelijke zetel te ondernemingsnummer door het verwijderen van de gestorte materialen naar een daartoe erkende verwerker of bestemde stortplaats en door het herstellen van het oorspronkelijke maaiveld;

bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **twalf maanden** vanaf het definitief worden van dit arrest;

en dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **150 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens ten voordele van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur;

zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelde.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 368,54**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 39,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00
Dagv. bekl. (gev.): € /

€ 80,00

+ 10 % : € 8,00

Totaal : **€ 88,00**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **15 maart 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier